

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 727/2021
29.04.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Гордане Комненић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Младен Влашић, адвокат из ..., против туженог АД за железнички превоз путника „Србија воз“, Београд, ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1285/20 од 08.10.2020. године, у седници одржаној 29.04.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца АА из ..., изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1285/20 од 08.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву П1 1529/17 од 20.12.2019. године, ставом 1. изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи као незаконито решење туженог број .. од 05.10.2017. године, којим је тужиоцу отказан уговор о раду и да се обавезе тужени да тужиоцу исплати, на име накнаде штете, износ од 181.596,00 динара, са законском затезном каматом од дана пресуђења па до исплате. Ставом 2. изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Апелациони суд у Крагујевцу је, пресудом Гж1 1285/20 од 08.10.2020. године, ставом 1. изреке, одбио као неосновану, жалбу тужиоца и потврдио пресуду Основног суда у Краљеву П1 1529/17 од 20.12.2019. године. Ставом 2. изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца којим је тражио да се тужени обавезе да му накнади трошкове жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио благовремену ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку, применом одредбе члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20) и утврдио да је ревизија тужиоца неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ни повреде из става 1. тог члана Закона, пред другостепеним судом, које би могле да утичу на доношење законите и правилне одлуке.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиоцу је, побијаним решењем туженог број .. од 05.10.2017. године, отказан уговор о раду, са анексим, јер је својом кривицом учинио повреду радне обавезе из члана 179. став 2. тачка 1. и 5. Закона о раду, тако што је крајње несавесно и немарно обављао своје послове кондуктера. Прегледом снимака сигурносних видео камера од 17.03.2017. године, у возу .. са гарнитуром ДМВ број .., који је саобраћао на релацији ...-...-..., утврђено је да је тужилац од осам путника примио новац, а да им није испоставио, поништио и уручио возне карте, на који начин је поступио супротно члану 44. и 45. Упутства о поступцима при превозу (Упутство 161) објављеном у „Службеном гласнику Железнице Србије а.д.“ број 67/16, па је учинио повреду радних обавеза утврђену у тачки 13. алинеја 1. и члана 5. Уговора о раду од 05.02.2003. године са Анексима 1-6. Пре доношења побијаног решења, тужилац је упозорен на постојање разлога за отказ уговора о раду, а претходно му је, више пута, умањивана зарада због утврђених неправилности у његовом раду. Тужилац је био упознат са садржином Упутства 161 и похађао је обуку у вези са Упутством за руковање уређајима ДМВ-711. Знао је да у возу постоји видео надзор.

Врховни касациони суд налази да су, код овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови правилно одбили тужбени захтев тужиоца, којом је он тражио да суд поништи, као незаконито, решење туженог о отказу уговора о раду тужиоцу, као и његов захтев за враћање на рад и накнаду штете.

Одредбом члана 179. став 2. Закона о раду („Службени гласник РС“, број 24/05... 75/14), прописано је да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који својом кривицом учини повреду радне обавезе и то, између осталог, ако несавесно или немарно извршава радне обавезе (тачка 1), односно ако учини другу повреду радне обавезе утврђене општим актом, односно уговором о раду (тачка 5).

Упутством о поступцима при превозу („Службени гласник Железница Србија а.д.“, број 67/16), одредбом члана 44. и 45, предвиђено је да возне карте у возовима прегледају кондуктери, а кондуктер мора да прегледа сваку возну карту и основ за коришћење повластица, те да утврди њихову исправност, као и да након утврђивања исправности возне карте и евентуалног основа за повластицу, кондуктер поништава возну карту кондуктерским клештима са отиском (члан 44. Упутства). Наплату и испостављање карата врши кондуктер или контролисано лице, које пре испостављања израчунава возну карту, односно разлику за одређену релацију и евентуални додатак према одредбама ПТ, износ за наплату саопштава путнику, исписује белицу и преузима новчани износ од путника, након чега возну карту поништава и уручује путнику, како је предвиђено чланом 45. наведеног Упутства.

Уговором о раду закљученим између парничних странака дана 05.02.2003. године у одредби тачке 13, предвиђено је да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду, ако својом кривицом изврши повреде радних обавеза, између осталог ако: неблаговремено, несавесно или немарно извршава радне обавезе утврђене законом, прописом, општим актом, појединачним актом или овим уговором (алинеја 1) и ако својим понашањем на раду или у вези са радом послодавцу наноси штету или умањује углед (алинеја 5).

У конкретном случају, тужилац је дана 17.03.2017. године, обављајући послове свог радног места (кондуктер) у возу који се обраћао на релацији ...-...-..., у више наврата од путника примио новац, а није им испоставио, поништио или уручио возне карте, што је забележено на снимку сигурносне видео камере инсталиране у унутрашњости воза. На тај начин, тужилац је поступио супротно цитираним одредбама Упутства и Уговора о раду, што значи да је својом кривицом учинио повреду радне обавезе која му је оспореном одлуком стављена на терет. То значи да је побијано решење законито, а тужбени захтев тужиоца којим је он тражио да се суд то решење поништи неоснован.

Наводима ревизије тужилац побија правилност утврђеног чињеничног стања, што није од утицаја за одлучивање, имајући у виду да ревизија не може да се изјави због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања, пошто је тако прописано одредбом члана 407. став 2. Закона о парничном поступку, осим у случају из члана 403. став 2. тог Закона, што овде није случај.

Неосновани су наводи ревизије тужиоца да је побијано решење о отказу Уговора о раду тужени донео након протекла субјективног рока од 6 месеци од сазнања за чињенице које су основ за давање отказа, противно одредби члана 184. став 1. Закона о раду. Супротно томе, нижестепени судови су правилно закључили да то што је у марту месецу 2017. године постојала анонимна пријава да један кондуктер наплаћује возне карте, а да их не испоставља, није битна чињеница за рачунање рока застарелости имајући у виду да је тужени, као послодавац за чињенице које су основ за доношење решења о отказу сазнао 24.07.2017. године, када је код њега примљена пријава о постојању повреда радне обавезе од стране тужиоца. Од тада, до дана када је донето побијано решење, 05.10.2017. године, није протекло рок од 6 месеци прописан наведеном одредбом Закона, што значи да застарелост није наступила.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у изреци донео применом одредбе члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**